

ned i løn 30.000-40.000 kr. for visse af de her arbejdere i Norge eller Tyskland.

Det kan ikke være rigtigt, at de får ca. 1 måned til at omstille sig fuldstændigt i deres privatøkonomiske forhold. Det mindste, man må kunne indrømme dem, er dog – når de nu ikke kan få en overgangsordning, som vi har efterlyst i udvalget – at man udkød ikrafttrædelsen af det her lovforslag. Det skete der jo ikke noget ved, altså bortset fra, at statskassen går glip af et merprovenu i år 2000.

Jeg skal derfor anmode om, at sagen trækkes tilbage til udvalget, hvor vi uden for betænkningen vil stille et ændringsforslag om lovens ikrafttræden den 1. januar år 2001.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Hr. Jensby meddelte på Venstres vegne, at Venstre stemmer imod. Det havde været en væsentlig større nyhed, hvis Venstre havde stemt for et forslag, selv om det her kun giver et lille bitte beskedent provenu, nemlig på 30 mio. kr.

Som jeg tidligere har tilladt mig at sige – ikke fra denne talerstol: Såfremt Venstre havde befundet sig ude i det åbne samfund i stedet for inde i Folketinget, havde man for længst stået i Ribers som dårlige betalere. Man bestiller hele tiden varer, men man er aldrig parat til at betale, og det gælder desværre også ikke så helt sjældent partier, man sidder tæt på.

Det konkrete forslag her er et forslag, der retter op på en skævhed, som jeg heller aldrig tror hr. Jensby, hvis hr. Jensby sad i min stol med den ansvarsfølelse, som hr. Jensby som person normalt repræsenterer, ville kunne leve med. Hvis det var sådan, at vi bare lod fem og syv være lige og lod det her forslag trække tilbage eller stemme ned, eller hvis ikke der var et flertal i Folketinget for det, så var situationen, som jeg sagde under førstebehandlingen, at så ville vi risikere eksempelvis her i Københavnsområdet, hvor vi jo med den faste forbindelse i løbet af kort tid får et sammenhængende erhvervsområde, at man ville placere sin hovedvirksomhed på svensk side og sin bivirksomhed på dansk side.

Hvis man arbejder 1 dag på virksomheden i Danmark og 4 dage på virksomheden i Sverige, vil hele den sociale forpligtelse, det sociale ansvar, ligge i Danmark. Som følge af det skulle man ikke betale de svenske arbejdsgiverafgifter

på 33 pct., og man kunne nøjes med at komme hjem med en svensk beskatning til fuld og endelig afgørelse på 25 pct. Det ville være en præmiering af at placere virksomhederne på svensk side i stedet for på dansk side.

Derfor har jeg meget, meget svært ved at forstå, at der er en enig borgerlig front imod det her lovforslag, på samme måde som jeg har svært ved at forstå, at store erhvervsorganisationer faktisk stiller sig op og kritiserer forslaget. For det er til gavn for og med til at sikre, at danske virksomheder har lige konkurrencevilkår i forhold også til landene, der ligger tæt på os. Og det forslag her retter denne skævhed op i forhold til de to nordiske lande, Sverige og Norge, og i forhold til Tyskland. Det ville være uholdbart, hvis det var sådan, at vi ikke greb ind.

Tilsvarende har man situationen, hvis vi ser på den dansk-tyske grænse, at danske chauffører, der er ansat hos danske vognmænd, kører i en dansk indregistreret lastbil ned igennem Europa. Fordi Tyskland nu er så stort, som det er, kan man komme ind under tysk beskatning og dermed undgå en normal dansk beskatning. Den sociale sikring både af den pågældende chauffør og hans familie ligger i Danmark med alle udgifterne i Danmark, og man får også en lavere skat end tyskerne, fordi man ikke skal betale de høje tyske arbejdsgiverbidrag.

Derfor må jeg bare sige til hr. Jensby, at hvis dét er nidkærhed, så må jeg sige, at det at sørge for, at der sker en ens, ordentlig og lige behandling af skatteyderne, betragter jeg som en ganske almindelig, naturlig ting at sørge for for en skatteminister, og det kommer ikke i min ordbog ind under begrebet nidkærhed.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.